

DIREKTIIVID

KOMISJONI DIREKTIIV (EL) 2015/1480,

28. august 2015,

millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivide 2004/107/EÜ ja 2008/50/EÜ mitut lisa, milles on sätestatud välisõhu kvaliteedi hindamisega seotud standardmeetodeid, andmete valideerimist ja proovivõtukohtade paiknemist käsitlevad eeskirjad

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 2004. aasta direktiivi 2004/107/EÜ arseeni, kaadmiumi, elavhõbeda, nikli ja polütsükliliste aromaatsete süsivesinike sisalduse kohta välisõhus, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 4 lõiget 15,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2008. aasta direktiivi 2008/50/EÜ välisõhu kvaliteedi ja Euroopa õhu puhtamaks muutmise kohta, ⁽²⁾ eriti selle artikli 28 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

- (1) Vastavalt direktiivi 2004/107/EÜ (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 219/2009 ⁽³⁾) artikli 4 lõikele 15 on komisjonil õigus muuta teatavaid IV ja V lisa sätteid.
- (2) Direktiivi 2004/107/EÜ IV lisa on sätestatud andmekvaliteedi normid, mida on suurema selguse huvides vaja ajakohastada.
- (3) Direktiivi 2004/107/EÜ V lisa on sätestatud standardmeetodid kontsentratsioonide hindamiseks ning neid meetodeid tuleks ajakohastada, et võtta arvesse asjaomaste normide arengut.
- (4) Vastavalt direktiivi 2008/50/EÜ artikli 28 lõikele 1 on komisjonil õigus muuta teatavaid I, III, VI ja IX lisa sätteid.
- (5) Direktiivi 2008/50/EÜ I lisa C jaos on sätestatud välisõhukvaliteedi hindamise kvaliteedi tagamise kriteeriumid, mida tuleks täpsustada ja täiendada, võttes arvesse Euroopa Komisjoni Teadusuuringute Ühiskeskuse korraldatud kvaliteeditagamise programme ning kohustust vaadata läbi kvaliteedikontrolli süsteem seireseadmete pideva täpsuse tagamiseks.
- (6) Direktiivi 2008/50/EÜ III lisa C ja D jaos on sätestatud proovivõtukohtade valimise kriteeriumid, mida tuleb direktiivi rakendamisel saadud kogemuste põhjal täpsustada ja täiendada.

⁽¹⁾ ELT L 23, 26.1.2005, lk 3.

⁽²⁾ ELT L 152, 11.6.2008, lk 1.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 219/2009, 11. märts 2009, millega kohandatakse teatavaid asutamislepingu artiklis 251 sätestatud menetluse kohaseid õigusakte otsusega 1999/468/EÜ kontrolliga regulatiivmenetluse osas – Kontrolliga regulatiivmenetlusega kohandamine – 2. osa (ELT L 87, 31.3.2009, lk 109).

- (7) Direktiivi 2008/50/EÜ VI lisa A jaos on sätestatud teatavate saasteainete kontsentratsiooni mõõtmise standardmeetod, mida tuleb kohandada, võttes arvesse kõnealuse direktiivi rakendamisel saadud kogemusi ning kõige uuemaid tahkete osakeste proovide võtmist ja mõõtmist käsitlevaid norme.
- (8) Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise deklaratsiooniga selgitavate dokumentide kohta ⁽¹⁾ on liikmesriigid kohustunud põhjendatud juhtudel lisama ülevõtmismeetmeid käsitlevale teatele selgitava dokumendi või mitu sellist dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi osade ja ülevõtvate siseriiklike õigusaktide vastavate osade vahel.
- (9) Käesolevas direktiivis sätestatud meetmed on kooskõlas välisõhu kvaliteedi komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2004/107/EÜ IV ja V lisa muudetakse vastavalt käesoleva direktiivi I lisale.

Artikkel 2

Direktiivi 2008/50/EÜ I, III, VI ja IX lisa muudetakse vastavalt käesoleva direktiivi II lisale.

Artikkel 3

Käesoleva direktiivi sätteid tuleks lugeda koostoimes Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 765/2008, ⁽²⁾ millega sätestatakse akrediteerimise ja turujärelevalve nõuded seoses toodete turustamisega, eelkõige seoses vastavushindamisasutuste akrediteerimisega, ning ei sätestata ühtegi erandit eespool nimetatud määrusest.

Artikkel 4

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 31. detsembriks 2016. Liikmesriigid edastavad kõnealuste normide teksti komisjonile.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse normidesse või nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud põhiliste õigus- ja haldusnormide teksti.

Artikkel 5

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

⁽¹⁾ ELT C 369, 17.12.2011, lk 14.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 765/2008, 9. juuli 2008, millega sätestatakse akrediteerimise ja turujärelevalve nõuded seoses toodete turustamisega ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 339/93 (ELT L 218, 13.8.2008, lk 30).

Artikkel 6

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 28. august 2015

Komisjoni nimel
president
Jean-Claude JUNCKER

I LISA

Direktiivi 2004/107/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) IV lisa I jagu muudetakse järgmiselt:

a) tabel asendatakse järgmisega:

	„Benso(a)püreen	Arseen, kaadmium ja nikkel	Polütsüklilised aromaatsed süsivesinikud, välja arvatud benzo(a)püreen, summaarne gaasiline elavhõbe	Sadestumine kokku
— Mõõtemääramatus				
Statsionaarsed ja indikaatormõõtmised	50 %	40 %	50 %	70 %
Modelleerimine	60 %	60 %	60 %	60 %
— Minimaalne andmete registreerimise määr	90 %	90 %	90 %	90 %
— Minimaalne vaatlusaja määr				
Statsionaarsed mõõtmised ⁽¹⁾	33 %	50 %		
Indikaatormõõtmised ⁽¹⁾ ⁽²⁾	14 %	14 %	14 %	33 %

⁽¹⁾ Jaotatud kogu aasta peale, et tulemus esindaks eri ilmaolusid ja inimtegevust.

⁽²⁾ Indikaatormõõtmised on mõõtmised, mida teostatakse harvemini, kuid mis muus osas vastavad andmekvaliteedi normidele.”;

b) kolmandast lõigust jäetakse välja järgmine lause:

„24-tunnine proovivõtutsüklil on samuti soovitatav arseeni, kaadmiumi ja nikli kontsentratsioonide mõõtmisel.”

c) kolmanda lõigu järele lisatakse järgmine lause:

„Üksikproove käsitlevaid eelmise lõigu sätteid kohaldatakse ka arseeni, kaadmiumi, nikli ja summaarse gaasilise elavhõbeda suhtes. Lisaks on täiendava analüüsi tarbeks lubatud võtta PM₁₀-filtritest osaproove metallide määramiseks, kui tõendatakse, et osaproov on esindav ja avastamistundlikkus ei ole võrreldes asjaomaste andmekvaliteedi normidega vähenenud. Igapäevase proovivõtu asemel võib PM₁₀-osakeste metallisisalduse proove võtta kord nädalas, kui see ei kahjusta andmekogumist.”;

2) V lisa I–IV jagu asendatakse järgmisega:

„I. **Välisõhu arseeni-, kaadmiumi- ja niklisisalduse määramiseks proovide võtmise ja analüüsimise standardmeetod**

Välisõhu arseeni-, kaadmiumi- ja niklisisalduse määramiseks proovide võtmise standardmeetodit on kirjeldatud standardis EN12341:2014. Välisõhu arseeni-, kaadmiumi- ja niklisisalduse mõõtmise standardmeetod on dokumendis EN14902:2005 „Ambient air quality – Standard method for the measurement of Pb, Cd, As and Ni in the PM10 fraction of suspended particulate matter” kirjeldatud meetod.

Liikmesriik võib samuti kasutada mis tahes muud meetodit, mille kohta ta suudab näidata, et see annab eespool nimetatud meetodiga samaväärse tulemuse.

II. Välisõhu polütsükliiliste aromaatsete süsivesinike sisalduse määramiseks proovide võtmise ja analüüsimise standardmeetod

Välisõhu polütsükliiliste aromaatsete süsivesinike sisalduse määramiseks proovide võtmise standardmeetod on esitatud standardis EN 12341:2014. Välisõhus benso(a)püreeni kontsentratsiooni mõõtmise standardmeetod on dokumendis EN 15549:2008 „Air quality – Standard method for the measurement of concentration of benzo[a]pyrene in ambient air” kirjeldatud meetod. Kui artikli 4 lõikes 8 osutatud muude polütsükliiliste aromaatsete süsivesinike analüüsimiseks puudub CENi standardmeetod, on liikmesriikidel lubatud kasutada riiklikke standardmeetodeid või ISO meetodeid, näiteks ISO standardit 12884.

Liikmesriik võib samuti kasutada mis tahes muud meetodit, mille kohta ta suudab näidata, et see annab eespool nimetatud meetodiga samaväärse tulemuse.

III. Välisõhu elavhõbedasisalduse määramiseks proovide võtmise ja analüüsimise standardmeetod

Välisõhus summaarse gaasilise elavhõbeda kontsentratsiooni mõõtmise standardmeetod on dokumendis EN 15852:2010 „Ambient air quality – Standard method for the determination of total gaseous mercury” kirjeldatud meetod.

Liikmesriik võib samuti kasutada mis tahes muud meetodit, mille kohta ta suudab näidata, et see annab eespool nimetatud meetodiga samaväärse tulemuse.

IV. Arseni, kaadmiumi, elavhõbeda, nikli ja polütsükliiliste aromaatsete süsivesinike sadestumise proovide võtmise ja analüüsimise standardmeetod

Arseni, kaadmiumi ja nikli sadestumise määramise standardmeetod on dokumendis EN 15841:2009 „Ambient air quality – Standard method for determination of arsenic, cadmium, lead and nickel in atmospheric deposition” kirjeldatud meetod.

Elavhõbeda sadestumise määramise standardmeetod on dokumendis EN 15853:2010 „Ambient air quality – Standard method for determination of mercury deposition” kirjeldatud meetod.

Benso(a)püreeni ja muude artikli 4 lõikes 8 osutatud polütsükliiliste süsivesinike sadestumise määramise standardmeetod on dokumendis EN 15980:2011 „Air quality. Determination of the deposition of benz[a]anthracene, benzo[b]fluoranthene, benzo[j]fluoranthene, benzo[k]fluoranthene, benzo[a]pyrene, dibenz[a,h]anthracene and indeno[1,2,3-cd]pyrene” kirjeldatud meetod.”

II LISA

Direktiivi 2008/50/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) I lisa C jagu asendatakse järgmisega:

„C. Välisõhukvaliteedi hindamise kvaliteedi tagamine. Andmete valideerimine

1. Mõõtmiste korrektsuse tagamiseks ja A jaos esitatud kvaliteediesmärkide saavutamiseks peavad asjaomased artikli 3 kohaselt määratud pädevad asutused ja organid tagama järgmise:

- i) kõik artiklite 6 ja 9 alusel välisõhu kvaliteedi hindamiseks tehtud mõõtmised on jälgitavad vastavalt katse- ja mõõtelaborite ühtlustatud standardis esitatud nõuetele;
- ii) üksikutes mõõtmisjaamades ja nende võrke haldavates asutustes on sisse seatud kvaliteeditagamise ja -kontrolli süsteem, millega nähakse ette korralised hooldustööd mõõteseadmete pideva täpsuse tagamiseks. Asjaomane riiklik referentlabor vaatab kvaliteedisüsteemi vajaduse korral ja vähemalt kord iga viie aasta tagant üle;
- iii) andmete kogumise ja esitamise kohta on sisse seatud kvaliteeditagamise ja -kontrolli süsteem ja et selle ülesande saanud asutused osalevad aktiivselt sellekohastes liidu kvaliteeditagamise programmides;
- iv) artikli 3 kohaselt määratud pädev asutus või asjaomane organ on nimetanud riiklikud referentlaborid ning need on VI lisas osutatud standardmeetodite suhtes akrediteeritud vähemalt selliste saasteainetega seoses, mille kontsentratsioonid ületavad alumist hindamisiipiiri; kõnealused laborid on nimetatud vastavalt asjakohasele katse- ja mõõtelaborite harmoneeritud standardile, mille viitenumber on avaldatud *Euroopa Liidu Teatajas* vastavalt määruse (EÜ) nr 765/2008 (millega sätestatakse akrediteerimise ja turujärelevalve nõuded) artikli 2 punktile 9. Need laborid vastutavad ka Euroopa Komisjoni Teadusuuringute Ühiskeskuse poolt kogu ELis korraldatavate kvaliteeditagamise programmide koordineerimise eest oma liikmesriigi territooriumil ja nad koordineerivad oma riigi tasandil ka standardmeetodite sobivat kasutamist ja muude meetodite samaväärsuse tõendamist. Riigi tasandil võrdluskatseid korraldavad riiklikud referentlaborid peaksid samuti olema akrediteeritud vastavalt asjakohasele pädevuskontrolli ühtlustatud standardile;
- v) riiklikud referentlaborid võtavad vähemalt iga kolme aasta tagant osa Teadusuuringute Ühiskeskuse poolt kogu ELis korraldatavatest kvaliteeditagamise programmidest. Kui selline osalemine ei anna rahuldavaid tulemusi, peaks riiklik labor tõendama järgmisel võrdluskatsel, et on võtnud piisavad heastamismeetmed, ning esitama nende kohta aruande Teadusuuringute Ühiskeskusele;
- vi) riiklikud referentlaborid toetavad komisjoni loodud riiklike referentlaborite Euroopa võrgustiku tööd.

2. Kõik artikli 27 kohaselt edastatud andmed loetakse valideerituks, välja arvatud juhul, kui neile on lisatud märged nende ajutisuse kohta.”

2) III lisa muudetakse järgmiselt.

a) C jagu muudetakse järgmiselt:

i) esimese lõigu esimene ja teine taane asendatakse järgmisega:

„— proovivõtuotsiku lähedal ei tohi vähemalt 270 kaarekraadi või hooneerivi joonel olevate proovivõtukohtade puhul 180 kaarekraadi ulatuses olla kohalikku õhuvoolu mõjutavaid takistusi (tavaliselt peab proovivõtuvahend olema hoonetest, rõdudest, puudest ja muudest takistustest mõne meetri kaugusel ja vähemalt 0,5 m kaugusel lähimast hoonest, kui proovivõtukoht on ette nähtud õhukvaliteedi määramiseks hooneerivi joonel);

— üldiselt on proovivõtuotsiku kõrgus maapinnast 1,5 (hingamistsoon) kuni 4 meetrit. Proovivõtmine kõrgemalt võib samuti osutada vajalikuks, kui proovivõtukoht esindab suurt ala, ning kõik erandid tuleks täielikult dokumenteerida.”;

ii) esimese lõigu viies taane asendatakse järgmisega:

„— kõigi saasteainete mõõtmisel tuleb järgida, et liiklusega seotud proovivõtturid asuvad vähemalt 25 m kaugusel suurematest ristmikest ja mitte kaugemal kui 10 m sõidutee servast. „Suure ristmikuna” käsitatakse siinkohal ristmikku, kus liiklusvoog katkeb ja heitetase on võrreldes maanteega erinev (peatumise ja kiirendamise tõttu).”;

iii) lisatakse järgmine lõik:

„Kõik kõrvalkalded käesolevas jaos loetletud kriteeriumidest tuleb täielikult dokumenteerida D jaos kirjeldatud korras.”;

b) D jagu asendatakse järgmisega:

„D. Koha valiku dokumenteerimine ja kontrollimine

Õhukvaliteedi hindamise eest vastutavad pädevad asutused dokumenteerivad täielikult kõikide piirkondade ja linnastute puhul kohaliku korra ja registreerivad teabe, et toetada võrgustiku kavandamist ja kõigi seirekohtade asukoha valikut. Dokumendid hõlmavad seirekohtade ümbrusest eri ilmakaarte suunas võetud fotosid ja üksikasjalikke kaarte. Kui piirkonna või linnastu piires kasutatakse täiendavaid meetodeid, peavad dokumendid sisaldama kõnealuste meetodite üksikasju ja teavet artikli 7 lõikes 3 sätestatud kriteeriumidele vastavuse kohta. Vajaduse korral dokumendid ajakohastatakse ja vaadatakse läbi vähemalt iga viie aasta järel, et tagada valikukriteeriumide, võrgustiku ülesehituse ja seirekohtade paikapidavus ja optimaalsus aja jooksul. Dokumendid esitatakse komisjonile kolme kuu jooksul pärast sellekohase taotluse saamist.”;

3) VI lisa muudetakse järgmiselt:

a) A jagu asendatakse järgmisega:

„A. Standardmeetodid vääveldioksiidi, lämmastikdioksiidi ja lämmastikoksiidide, tahkete osakeste (PM₁₀ ja PM_{2,5}), plii, benseeni, süsinikmonoksiidi ja osooni kontsentratsiooni mõõtmiseks

1. Vääveldioksiidi kontsentratsiooni mõõtmise standardmeetod

Vääveldioksiidi kontsentratsiooni mõõtmise standardmeetod on dokumendis EN 14212:2012 „Ambient air – Standard method for the measurement of the concentration of sulphur dioxide by ultraviolet fluorescence” kirjeldatud meetod.

2. Lämmastikdioksiidi ja lämmastikoksiidide kontsentratsiooni mõõtmise standardmeetod

Lämmastikdioksiidi ja lämmastikoksiidide kontsentratsiooni mõõtmise standardmeetod on dokumendis EN 14211:2012 „Ambient air – Standard method for the measurement of the concentration of nitrogen dioxide and nitrogen monoxide by chemiluminescence” kirjeldatud meetod.

3. Plii proovide võtmise ja kontsentratsiooni mõõtmise standardmeetod ei ole muutunud.

4. PM₁₀-osakeste proovide võtmise ja kontsentratsiooni mõõtmise standardmeetod

PM₁₀-osakeste proovide võtmise ja kontsentratsiooni mõõtmise standardmeetod on dokumendis EN 12341:2014 „Ambient Air – standard gravimetric measurement method for the determination of the PM₁₀ or PM_{2,5} mass concentration of suspended particulate matter” kirjeldatud meetod.

5. PM_{2,5}-osakeste proovide võtmise ja kontsentratsiooni mõõtmise standardmeetod

PM_{2,5}-osakeste proovide võtmise ja kontsentratsiooni mõõtmise standardmeetod on dokumendis EN 12341:2014 „Ambient Air – standard gravimetric measurement method for the determination of the PM₁₀ or PM_{2,5} mass concentration of suspended particulate matter” kirjeldatud meetod.

6. Benseeni proovide võtmise ja kontsentratsiooni mõõtmise standardmeetod ei ole muutunud.

7. Süsinikmonooksiidi kontsentratsiooni mõõtmise standardmeetod

Süsinikmonooksiidi kontsentratsiooni mõõtmise standardmeetod on dokumendis EN 14626:2012 „Ambient air – Standard method for the measurement of the concentration of carbon monoxide by nondispersive infrared spectroscopy” kirjeldatud meetod.

8. Osooni kontsentratsiooni mõõtmise standardmeetod

Osooni kontsentratsiooni mõõtmise standardmeetod on dokumendis EN 14625:2012 „Ambient air – Standard method for the measurement of the concentration of ozone by ultraviolet photometry” kirjeldatud meetod.”;

b) D jagu jäetakse välja;

c) E jagu asendatakse järgmisega:

„E. Selleks, et tõendada seadmete vastavust käesoleva lisa A jaos loetletud standardmeetodite tehnilistele nõuetele, tunnustavad artikli 3 kohaselt määratud pädevad asutused ja organid teises liikmesriigis väljastatud katsearuandeid, tingimusel et katselaborid on akrediteeritud vastavalt asjakohasele katse- ja mõõtmislaborite harmoneeritud standardile.

Üksikasjalikud katsearuanded ja kõik katsetulemused peavad olema kättesaadaval teistele pädevatele asutustele või nende määratud organitele. Katsearuanded peavad tõendama, et seade vastab kõigile tehnilistele nõuetele, sealhulgas juhul, kui teatavad keskkonna- ja asukohaga seotud tingimused on iseloomulikud konkreetsele liikmesriigile ning on erinevad tingimustest, mille jaoks seadet on juba katsetatud ning tüübikinnitus saadud teises liikmesriigis;”

4) IX lisa A jagu asendatakse järgmisega:

„A. Osooni kontsentratsiooni statsionaarsete mõõtmiste proovivõtukohtade väikseim arv

Pidevate statsionaarsete mõõtmiste proovivõtukohtade väikseim arv, et hinnata sihtväärtuste ja pikaajaliste eesmärkide saavutamist ning teavitamis- ja häiretasemeni jõudmist kohtades, kus pidev mõõtmine on ainus teabeallikas.

Rahvaarv (× 1 000)	Linnastu ⁽¹⁾	Muud piirkonnad ⁽¹⁾	Maakeskkonna taustapiirkond
< 250		1	1 jaam 50 000 km ² kohta on keskmine jaamade tihedus riigi kõigi piirkondade jaoks ⁽²⁾
< 500	1	2	
< 1 000	2	2	
< 1 500	3	3	
< 2 000	3	4	
< 2 750	4	5	
< 3 750	5	6	
> 3 750	üks täiendav jaam iga kahe miljoni elaniku kohta	üks täiendav jaam iga kahe miljoni elaniku kohta	

⁽¹⁾ Vähemalt üks jaam piirkondades, kus on tõenäoline elanike kokkupuude osooni suurima kontsentratsiooniga. Linnastutes peab vähemalt 50 % jaamadest olema eeslinnapiirkondades.

⁽²⁾ Soovitavalt üks jaam 25 000 km² kohta erilmelisel maastikul.”